امام حسین علیه السلام

ورابطه با همسرش رباب


بسم الله الرحمن الرحیم

امام حسین (ع)و رابطه با همسرش رباب

نویسنده:

امام سوم حسین بن علی(ع)

ناشر چاپی:

مجله حوزه

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

امام حسین (ع)و رابطه با همسرش رباب

مشخصات کتاب

نوع: مقاله
عنوان و شرح مسئولیت: امام حسین علیه السلام و رابطه با همسرش «رباب» [منبع الکترونیکی]
ناشر : مجله حوزه
توصیف ظاهری: ۱ متن الکترونیکی: بایگانی HTML؛ داده های الکترونیکی (۶ بایگانی: ۲۴.۴KB)
موضوع: حسین بن علی(ع)، امام سوم

مقدمه

به طور کلی، زنان از سوی دو گروه مورد تحقیر قرار گرفته‌اند؛ یکی کسانی که زن را تنها ابزار شهوترانی گرفته و فراتر از آن، برای وی ارزشی قایل نیستند و دیگر، کسانی که از سر تقدس، نزدیک شدن به زن را، باعث پلیدی خود شمرده، به همین دلیل در پرهیز از زن، سخن فراوان گفته‌اند.این نگرش زاهدانه، ضربه سهمگینی بر موقعیت و حیثیت زن وارد کرده و او را در حوزه پلیدی، وارد نموده و از اسباب پرورش بُعد حیوانی انسان، تلقی کرده است. در این دیدگاه، دوستی زن نه تنها نشانه کمال نیست، بلکه نشانه دوری از کمال است.چنین بینشی، در عالم اندیشه‌های گذشته بشر و حتی با نام دین، بی‌سابقه نیست، شاید بتوان گفت: نزدیکترین مورد آن به ما، مسیحیت است.علاوه بر ابهاماتی که از لحاظ نظری در دیدگاههای مسیحیت، راجع به زن وجود دارد، در عمل نیز با نگاهی زاهدانه، زن را تحقیر کرده‌اند.نظری به واکنش افراطی جهان غرب در حال حاضر ـ در برابر مسیحیت قرون وسطا ـ دامنه بعد عملیِ این نگرش مسیحیت را نشان می‌دهد.اسلام در این باره نیز دیدگاهها و تجربه‌های فراوانی را عرضه می‌کند. سیره رسول خدا(ص) و همین طور سیره امامان معصوم(ع) بر اساس اعتدال و توازن، بنا شده و یک تجربهء عینی از نظام فکری و فقهی اسلام است که باید به دقت مورد بررسی قرار گیرد.پیامبر اکرم(ص) در برابر کسانی که دوستی زن را مانع کمال و ترقی انسانی دانسته‌اند، محبت به زن را در کنار دوستی خود نسبت به نماز و عطر، قرار می‌دهد. روشن است که نگرش «پرهیز از زن» در واقع، چیزی جز تحقیر زن نیست، آن هم نه در قالبی به ظاهر فاسد، بلکه در نگاهی زاهدانه، زن را بیشتر تحقیر نموده، به انزوا می‌کشاند، در حالی که رسول خدا(ص) «عبادت» و «زن» را از امور «محبوب» خود می‌داند و «عطر» را نیز.همان گونه که عطر، دنیای اطراف را به مشام انسان، معطر و باصفا می‌سازد و نماز، به زندگی، روح و جلا می‌بخشد، زن نیز زندگی را به مذاق انسان شیرین و دلپذیر می‌سازد. این سه، مرز دنیا و آخرت را به هم نزدیکتر می‌کنند، چرا که در آخرت نیز این سه، برگزیده عطایای خداوندند.امام صادق(ع) می‌فرماید:«من اخلاق انبیاء حب النساء» [۱] .دین از اخلاق انبیا بوده که زن را دوست بدارند.این سخن انسانهایی است که عمری را با اخلاص تمام در راه خدا گام برداشته و بیشترین سختیهای جسمی و روحی را متحمل شده‌اند. آنان از پرهیزکارترین مردمان روزگار و بنده‌های شایسته و برگزیده خداوند بوده‌اند. اگر «دوستی زنان» از اخلاق پرهیزگاران است، باید دانست که این محبت، یک دوستی ارزشمند و این محبوب یک موجود متعالی است. ناگفته نماند که این دوستی در چارچوب «شرع» معنا می‌دهد، اما در مجموع، بیانگر یک نگرش والا است.اینک، به اصل موضوع می‌پردازیم.

امام حسین و رباب

آن امام همام، به راستی سرور آزادگان است، کسی که در اخلاص دینی او برای هیچ انسان آشنا به سیره‌اش، تردیدی وجود ندارد، چه رسد به شیعیان آن گرامی که قرنهاست به عشق او بر سر و صورت می‌زنند و مفهوم حیات معقول را از حیات عینی‌اش برگرفته‌اند.سخن ما در بارهء «امام حسین(ع) و زن» است. ابتدا برخورد آن حضرت را با رباب، همسر بزرگوار و صبورش بیان می‌کنیم و سپس در قسمت بعد برخوردش را با زنی دیگر به نام «هوی» دنبال خواهیم کرد.رباب، دختر «امرءالقیس» و جزو یکی از قبایل شامی است. پدر در زمان خلیفه دوم، اسلام آورده و در مدینه، سه فرزند خود را از فرط علاقه وارادت به حضرت علی(ع) به عقد ازدواج امیرالمؤمنین(ع) و امام حسن(ع) و امام حسین(ع) درآورد. [۲] رباب به عقد امام حسین(ع) درآمد و تا آخرین لحظات زندگی آن حضرت در کنار وی می‌ماند.در برخی از نقلها پدر او را انیف کلبی معرفی کرده‌اند [۳] ، اما نقل نخست، فراوان روایت شده است. علاوه بر این، شاید مراد دسته دوم، رباب دیگری باشد که دختر انیف و همسر زبیر بن‌عوام و مادر مصعب بن‌زبیر بوده است. [۴] .رباب دو فرزند از امام حسین(ع) داشت، یکی سکینه و دیگری عبداللّه عبداللّه در روز عاشورا در حالی که کودکی بیش نبود، در جلوی چشم پدر و مادرش به شهادت رسید. [۵] سکینه نیز، بعدها در شمار زنان بزرگ عالم اسلام درآمده، بویژه در ادب، شخصیت شناخته‌شده‌ای یافت.رباب بر اساس شواهدی در کربلا حضور داشته است. این مطلب را برخی از مورخان آورده‌اند. [۶] .از اخبار محدودی که در زمینه روابط امام حسین(ع) و همسرش رباب به دستمان رسیده، چنین برمی‌آید که روابط آن دو بسیار صمیمی بوده است، آن قدر که هم امام(ع) و هم رباب از اظهار این روابط صمیمی میانِ خود، خودداری نمی‌کرده‌اند، همان گونه که پیامبر(ص) نیز از نشان دادن صمیمیتی که نسبت به برخی از همسران خود داشت، خودداری نمی‌کرد. به دلیل وجود همین شواهد است که ابن کثیر می‌گوید:امام حسین(ع) همسرش رباب را بسیار دوست می‌داشته و از روی علاقه‌مندی به وی، در باره‌اش شعر می‌گفت. [۷] .نسابه معروف «المجدی» نیز تأکید دارد که:امام حسین(ع) سکینه و مادرش رباب را دوست می‌داشت. [۸] .این دوستی به دلیل بزرگواری رباب بود، چنان که از هشام کلبی، مورخ مشهور نقل شده که:«من خیار النساء و افضلهنَّ» [۹] .رباب از بهترین زنان و از برترین آنها بود.در زمینه این دوستی، دو بیت شعر از امام حسین(ع) در باره سکینه و رباب نقل شده، و در برخی از منابع، بیتی دیگر نیز به آن افزوده شده است.لَعَمْرُك اِنِّنی لَاُحِبُّ دارا تَحُلُّ بها سکینةُ و الربابُاُحِبِّهما وَ اَبْذُلُ جُلَّ حالی وَ لَیْسَ لِلاَئمی فیها عِتابُ [۱۰] .«به جان تو سوگند! من خانه‌ای را دوست دارم که سکینه و رباب در آن باشند.آنها را دوست دارم و تمامی دارایی‌ام را به پای آنها می‌ریزم و هیچ کس نباید در این باره با من سخنی بگوید.»در نقلی از سکینه آمده است که امام حسن مجتبی(ع) در باره انتساب این شعر به امام حسین(ع) تأملی کرد و گویا تعجب کرده بود سپس، امام بیتی دیگر بر آن افزود:وَ لَسْتُ لَهُمْ وَ اِنْ عَتَبُوا مُطیعا حَیاتی اَوْ یُغَیِّبُنی الترابُ [۱۱] .«حتی اگر کسانی در این باره به من اعتراض کنند، آنها را در زندگی و نز وقتی مرا در خاك پنهان می‌کنند، پیروی نخواهم کرد.»این شعر به طور مستقیم از طرف امام حسین(ع) نقل شده و تا آنجا که ما می‌دانیم هیچ کس آن را به عنوان زبان حال، ندانسته و نسبت آن را به امام تکذیب نکرده است.شعر مزبور، نشانگر ارتباط صمیمی امام با همسرش رباب و فرزندش سکینه است. توجه داریم که سرودن این شعر، همراه با انتشار آن در میان مردم بوده است، بدین جهت، این شعر در بیشتر کتابهای تاریخی آمده است.شعر دیگری نیز از امام حسین(ع) در باره رباب نقل شده است:اُحبُّ لِحُبِّهَا جمیعا وَ نَثْلَهَ کُلَّها و بَنِی الرَّبابوَ اخْوالاً ـ لَهَا مِن آلِ لامَ اُحِبُّهُم وَ طَرَّبَنی جنابُ [۱۲] .«من به خاطر دوستی او زید، نثل و تمام «بنور رباب» را دوست دارم.و همچنین داییهای او را از خاندان]بنی[لام، همه را دوست دارم و «جناب» را که مرا به طرب آورده است».گویا اینها افراد وابسته به رباب هستند که از آنان یاد شده است.رباب نیز علاقه وافری به امام حسین(ع) داشت. او در سفر کربلا همراه امام(ع) بود و پس از شهادت آن حضرت(ع) نیز وفاداری‌اش را به زبان شعر، و نیز در عمل، نشان داد.دو مرثیه از رباب در دسترس، قرار دارد که هر دو دارای معانی بسیار زیبا بوده و خلوص و ارادت رباب را نسبت به آن حضرت(ع) نشاشن می‌دهد:اِنَّ الّذی کانَ نورا یُستَضاءُ به بِکربلا قتیلُ جزاكَ غَیْرُ مدفونجَنِّبَتَ خُسرانَ الموازین قد کنتَ لی حَبلًا صَعِبا اَلُوذُبه وکنت تَصْحَبنا بالرَحم و الدین مَن

لِلْيَتامى وَ مَنْ للسائلين و مَنْيغنى و ياوى اِلَيْه كُلَّ مِسْكِينِ وَ للّهِ لاَابتَغى بَيْنَ الرّملِ و الطين [۱۳] .«آن پرتوی که دیگران از درخشش آن بهره می‌بردند، در کربلا کشته شده و غیر مدفون رها شده است.ای فرزند پیامبر(ص)! خدا از طرف ما تو را پاداش نیکو داده و در وقت «میزان» تو را از هر زیانی به دور دارد.تو آن چنان کوه محکمی بوده که من بدان پناه می‌بردم و تو با رحمت و از سر دینداری با ما همنشینی داشتی.دیگر چه کسی برای یتیمان و فقیران، مانده؟ و چه کسی است که مسکینان بدو پناه برده و او بی‌نیازشان سازد؟به خدا قسم! دیگر سایه‌ای بعد از تو بر سرم نخواهم پذیرفت تا در میان خاک، پنهان شوم.»رباب در بیت سوم، ارتباط عمیق خود را با امام حسین(ع) تصویر می کند؛ امام چون کوهی است که پناهگاه آرامبخش رباب بوده و آن حضرت نیز با کمال ملاطفت و از سر دینداری با وی برخورد داشته است. رباب در بیت آخر، عزم راسخ خود را در عدم ازدواج با دیگری تا پایان عمر بیان می کند.شخصیت والای رباب، باعث شد تا عده‌ای از اشراف قریش، پس از شهادت امام، از وی خواستگاری کنند، امام به نوشته مورخان نپذیرت و گفت: من پس از آنکه رسول خدا پدرشوهرم بوده، شخص دیگری را به عنوان پدرشوهر نمی‌پذیرم. [۱۴] .شعر دیگری از رباب در مرثیه اباعبداللّه ع) روایت شده است.رباب، زمانی که در محفل ابن‌زیاد، سر امام حسین(ع) را در دامن نهاده، بر آن بوسه می‌زد، چنین سرود:وا حُسینَا فَلا نسیتُ حسینا اقصَدَتْهُ أُسِنَهُ الاعداءغادَروُهُ بِکربلاء صریعا لا سقی اللّهُ جانبی کربلاء [۱۵] .«من هرگز حسین را فراموش نخواهم کرد، حسینی که نیزه‌های دشمن او را هدف قرار دادند.او را در حالی که در کربلا افتاده بود، کشتند؛ خداوند سرزمین کربلا را سیراب نکند.روشن است که چنین شعری، در محفل زیاد، کمال مظلومیت امام حسین(ع) را آشکار نموده، خاطره سخت شهادت را زنده کرده است. به نقل از سبط ابن‌جوزی و همان گونه که از «ابن‌اثیر» نقل شده، اشراف قریش و نیز یزید، خواستار رباب بودند اما شدت علاقه رباب به اباعبداللّه سبب شد که نه تنها خواسته آنان را رد کند، بلکه از فرط غصه و گریه، بیش از یک سال زنده نماند، او در این یک سال حتی زیر سایه ننشست. ابن‌اثیر تصریح کرده که همین امر، باعث رحلت او گردید. [۱۶] .بر اساس برخی از نقلها، رباب یک سال نزد قبر امام حسین(ع) باقی مانده و بعد از آن به مدینه رفت.ابن کثیر با نقل این مطلب، شعری را نیز از زبان او آورده است:اِلی الحول ثمَ اَسْمُ السلامَ علیکما وَ مَنْ یَبْکِ حَوْلاً کَامِلاً فَقَد اعْتَذَر«تا یک سال، پس از آن بر شما درود می‌فرستم و]وداع می کنم[کسی که یک سال کامل بگرید پس از آن معذور است.» [۱۷] .این شعر ممکن است پس از یک سال گریه در مدینه سروده شده باشد، اما اقامت یکساله رباب بر سر قبر امام، نباید درست باشد، بویژه که سپاه ابن‌زیاد، تمام اسرار را با اجبار به کوفه و پس از آن به شام فرستادند، بعضی از مورخان، تصریح کرده‌آند که رباب به شام رفته است. اگر آنها به کربلا بازگشته باشند، می‌توان پذیرفت که او پس از بازگشت، مدتی بر سر قبر آن حضرت، باقی مانده است، اما این امر نیز چندان ثابت شده نیست، و گزارشی که در آن، سفر رباب به شام ذکر شده است رفتن او را پس از آن به مدینه یادآور شده است. [۱۸] ابن‌اثیر با نقل این مطلب، این نظر را که رباب یک سال بر سر قبر امام مانده و بعد از آن به مدینه آمده، بر اثر غم و غصه در گذشته، نقل کرده است.بر اساس اخباری که بیان شد، می توان شدت علاقه و پیوند میان امام حسین(ع) و رباب را به دست آورد؛ پیوندی که امام، آشکارا آن را بیان کرد و رباب نیز با شعر و عمل خود، آن را به اثبات رسانده است.

پاورقی

[۱] مکارم‌الاخلاق، ص۱۹۷، بیروت.

[۲] الاغانی، ج۱۶، ص ۱۴۰ ـ ۱۴۱، قاهره، انساب‌الاشراف، ج۱، ص۱۹۵، انتشارات محمودی.

[۳] مجله تراثنا، ش ۱۰، ۱۸۷، مؤسسه آل‌البیت.

[۴] طبقات الکبری، ج۳، ص ۱۰۰ و ج۵، ص۱۸۲، ۱۸۶، بیروت.

[۵] الاغانی، ۱۶، ص ۱۴۱ ـ جمهرة انساب العرب، ص۴۵۷.

[۶] البدایة و النهایة، ج۸، ص۲۱۲ ـ الکامل، ابن اثیر، ج۴، ص۸۸، بیروت.

[۷] البدایة و النهایة، ج۸، ص۲۱۲.

[۸] المجدی، ص۹۲، قم.

[۹] الاغانی، ج۱۶، ص۱۴۱.]

[۱۰] مجله تراثنا، ش۱۰، ص۱۲۸ ـ الاغانی، ج۱۶، ص۱۳۶ ـ انساب الاشراف، ج۱، ص۱۹۵ ـ ۱۹۶ ـ البدایه و النهایه، ج۸، ص۲۱۱ ـ المعارف، ص۹۳، بیروت ـ الفصلو المهمهٔ، ص۱۸۳ ـ المجدی، ص۹۲ ـ مقاتل الطالبین، ص۹۴، بیروت ـ اعلام النساء المؤمنات. ص۳۴۶. در برخی از نقلها به جای «تحلّ بها»، «تکون بها» آمده و در روایتی دیگر به جای آن «تُصیَّفُها».

[۱۱] الاغانی، ج۱۶، ص۱۴۰ ـ اعیان الشیعه، ج۶، ص۴۴۹ (طبع جدید) ـ تراثنا، ش۱۰، ص۱۲۸ ـ البدایه و النهایهٔ، ص۲۱۱، شرح الاخبار، الجزء الثالث عشر، ص۱۴. در نقلی به جای «مطیعا»، «مضیعا» آمده و برخی دیگر به جای «یُغَیِّبُنی»، «یعلینی» ذکر شده است.

[۱۲] تاج العروس، ج۱، ص۲۶۳ ـ اعیان الشیعه، ج۶، ص۴۴۹. ابوالفرج از قول ابن‌عبده آورده است که رباب، فرزند حارثه، فرزند اوس بن‌حارثه بن‌لام‌الطایی بوده است (مقاتل الطالبین، ص۹۴). ظاهرا مقصود از آل لام، همین خانواده است.

[۱۳] الاغانی، ج۱۶، ص۱۴۲ ـ اعیان الشیعه، ج۶، ص۴۴۹ ـ اعلام النساء، ص۴۳۹ ـ اعلام النساء المؤمنات، ص۳۴۷ ـ منتهی‌الآمال، ج۱، ص۳۳۵ ـ ادب‌الطف، ج۱، ص۶۱، انتشارات دارالمرتضی.

[۱۴] الکامل، ج۴، ص۸۸ ـ الاغانی، ج۱۶، ۱۴۱ ـ اعیان‌الشیعه، ج۶، ص۴۴۹.

[۱۵] تذکرهٔالخواص، ص۲۶۰، انتشارات نینوی الحدیثهٔ ـ ادب الطف ـ ج۱، ص۶۱، به نقل از: تاریخ القرمانی، ص۴ ـ منتهی‌الآمال، ج۱، ص۴۶۳ ـ اعیان‌الشیعه، ج۶، ص۴۴۹ ـ اعلام النساء المؤمنات، ص۳۴۷.

[۱۶] تذکرهٔ الخواص، ص۲۶۵ ـ الکامل، ج۴، ص۸۸.

[۱۷] البدایهٔ و النهایهٔ، ج۸، ص۲۱۲.

[۱۸] الکامل، ج۴، ص۸۸.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحیم

جاهِدُوا بِأَمْوالِکُمْ وَ أَنْفُسِکُمْ فی سَبیلِ اللَّهِ ذلِکُمْ خَیْرٌ لَکُمْ إِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف

مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه

ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...

د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و...

ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت :۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳و شماره حساب شبا : -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-IR۹۰ ۰۶۰۹-۵۳به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج – به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».



قائمیه
مرکز تحقیقات رایانه‌ای
اصفهان
WWW
برای داشتن کتابخانه های‌تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشـــانی
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.ir
مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.
۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹